

GENERALDIREKTØREN

Maria Rørbye Rønn

DR Byen

Emil Holms Kanal 20

DK - 0999 København C

T +45 3520 3040

www.dr.dk

21. oktober 2020

Kære

Du har den 27. september klaget over 'Søndagsfrokosten' på P1 den 27. september 2020. Efter at redaktionen afviste din kritik, har du klaget videre til lytternes og seernes redaktør. Han har nu gennemgået sagen og lavet en indstilling til min afgørelse.

Jeg fremsender hermed indstillingen, hvis konklusion jeg har valgt at følge.

Med venlig hilsen

Maria Rørbye Rønn

Generaldirektør

Kopi:

Journalen

Etikchef, DR Etik, Anja Lundberg Andersen

Underdirektør, GD Stab, Lasse Ring Christensen

Seniorkonsulent, LSR, Mikkel Vincentz Pedersen

Redaktionschef, DR P1 og Debat, Jakob Sloma Damsholt

Direktør, DR Kultur, Børn og Unge, Henrik Bo Nielsen

Seniorkonsulent, DR Kultur, Børn og Unge, Nana Påske

Gennemgang af sagen

Klageren, ' (herefter benævnt 'Klager') henvender sig den 27. september 2020 til lytternes og seernes redaktør (herefter benævnt LSR) med en klage over programmet 'Søndagsfrokosten', som blev sendt samme dag – 27. september 2020.

Klager skriver:

"Jeg vil høre om det er i overensstemmelse med DR etik, strategi, habilitetsregler etc., at en vært i et diskussionsprogram om sexismen - Søndagsfrokosten 27.9. – melder ud, at da hun selv har været ansat ved Ekstrabladet, og tidl. gift med en person der er i offentlighedens søgelys, ønsker hun ikke (sager omkring) denne avis inddraget i diskussionen. Det er NB ikke irrelevant at inddrage nævnte avis, da den er stærkt offentlig diskuteret ifm. emnet. Jeg er aldrig i min flittige seer- og lyttetid stødt på noget lignende. At programmet på anden vis var helt uprofessionelt fra DRs side, har jeg skrevet i Ris og ros (– som man aldrig er sikker på bliver læst!). Det her nævnte er det emm. mest principielle."

DR's svar til klager

Jeg viderebringer klagen til redaktionschef for programmet, Jakob Sloma Damsholt, (herefter benævnt JSD) samme dag. Den 28. september svarer JSD:

"Tak for din klage. Det er netop i tråd med vores regler om habilitet, at programmets vært Marie Louise Toksvig i programmet åbent melder sig inhabil ift. at dække den konkrete sag. Dette har været drøftet på redaktionen inden, og jeg mener der er den helt rigtige beslutning. Det forhindrer ikke, at vi på redaktionen dækker sagent, og Poul Madsen deltog således selv i P1 Debat i onsdags. Der var værten en anden, og det program kan du finde her <https://www.dr.dk/radio/p1/p1-debat/p1-debat-2020-09-23>"

Klager anker svaret til LSR den 2. oktober 2020. Klager skriver:

*"Til Lytternes – og seerens redaktør,
Tak for mail af 28.9.20. Jeg kan se sagen er gået i gang som klagesag.
Først min almindelige overraskelse: at LSR ikke er mere uafhængig end at generaldirektøren afgør om LSRs evt. kritik er relevant/brugbar.
Jeg troede i min naivitet at LRS - ligesom fx en borgerrådgiver (via kommunalstyrelsesloven) - er uafhængig.
I DR-reglerne står der, dels at LSR ikke er underlagt DRs daglige ledelse, og dels at det er øverste leder der afgør og kommunikerer til klager.
Det første I kunne gøre, er at gøre denne labyrint mere - begrundet - klar for befolkningen.*

Reglerne siger også at LSR skal fremme DRs svarkultur.

Jeg synes ikke det er en acceptabel svarkultur der vises i det svar jeg har fået fra 'første-instans' i denne sag, mail af 28.9.20 fra en redaktionschef. To sætninger. To. Ingen form for forståelse eller imødekommenhed. Heller ikke nogen argumentation, endsigse henvisning/link til relevante etik-regler.

Og dernæst to sætninger om en anden udsendelse der er pågældende anbringelsespunkt og pågældende værts etik ligegyldigt. Her lægges der derimod et link - til noget her for mig ligegyldigt.

Om DR har sendt en udsendelse omkring Ekstrabladet, og om dets chefred. er kommet til orde, er slet ikke hvad jeg anbringer. Det drejer sig ikke om Ekstrabladet som substans.

Det kunne lige så godt angå fx Jehovas Vidner og blodtransfusion... anything.

Derimod: om en ordstyrer i DR public service principielt kan afskære relevant debat/synpunkt/emneinddragelse begrundet i sine personlige/private forhold.

At en ansvarlig redaktør i et svar ikke kan skelne her, er principielt tankevækkende.

At det dertil fremgår, at pågældende redaktion helt kalkuleret har forudtænkt en evt. inddragelse af Ekstrabladet og har aftalt et afskæringssvar parat til brug - i form af at 'trække personkortet'. Person trumfer emne.

Det normale er i øvrigt at man melder sig inhabil ved mødestart, ikke undervejs.

Lytterne blev ikke ved udsendelsesstart informeret om værtens 'grænser'.

Det vil derfor være interessant for det principielle at få oplyst, om diskussionsdeltagerne på forhånd var blevet oplyst om dette omtaleforbud. Hvis de var, er det interessant at få oplyst om det er alm. praksis at forudlægge forbud ifm. diskussioner - uden at lyttere/seere gøre opmærksom herpå.

Hvis de var blevet oplyst herom, overtrådte én således forbuddet - og blev kaldt til orden. Og først her informeredes lytterne om de skjulte forhold. Hvis deltagerne ikke var blevet oplyst, er de sagesløse brikker i et skjult spil.

At redaktionen ikke har ovevejet at sætte en ikke-biased vært på programmet, synes både tankevækkende, problematisk og dermed klageværdigt.

Det er næppe til at overskue konsekvenserne af en sådan journalisttilgang i DR. Men det er hvad DR skriver at DR går helt ind for!?

Kan en studievært der skal diskutere fx problematiske forhold i bankverdenen, melde ud at Danske Bank ikke må inddrages, for dér har han engang være informationsmedarbejder, ligget i med en direktør etc.?

Tilmed må tidens idelige journalist-fluktueren (flakken) rundt mellem medier, virksomheder, funktioner etc. vel bidrage til at meget ikke efterhånden må/kan omtales. Interessant ville det være at få at vide om DR kan sætte grænser for journalistisk aktivitet på DR med begrundelse i journalister privatliv. Sådant ville normalt fra arbejdstagersynspunkt være uønsket.

Ligeledes at få at vide om DR arbejder med konkurrenceklausuler både ved ansættelse og fratrædelse.

Det må være forventeligt at en person der angives at være lytternes og seernes 'mand' også lytter og bidrager til, at der overvejes omkring hvad der anbringes, og ikke bare bidrager til, at der kolporteres en afvisning med korte og ikke-begrundede svar.

Ellers er der jo ingen grund til den redaktørbetegnelse!

Men første-instanssvaret her - via LSRs mellemkomst - behøver altså ikke på nogen måde at være blot forstående, har jeg nu erfaret.

Det er set før og typisk nemmeste løsning initialt at afvise anbringender, så på den vis er svaret ikke overraskende for mig. Men det er vel så temmelig paradoksalt at noget sådant ligger helt gangbart inden for LSR-ordningen.

Det tyder ikke på at pågældende afd./red. tager LSR-institutionens førsteinstans alvorligt. Hvilket vel er undergravende – og må være tankevækkende for DR.

En model der tillader blot at afvise blankt med to sætninger, vil naturligvis ift. ethvert seriøst anbringende fremkalde uddybning.

Emm. er proceduren således uheldig og spild af tid – for alle.

Jeg kan se at LSRs ressource netop er programetisk og journalistisk standart, så det turde være helt inden for skiven hvad jer anbringer.

Jeg har genhørt passagen fra pågældende udsendelse. Det fremgår helt klart at ordstyreren afskærer et synspunkt og søger at stoppe et ræsonnement – ikke med saglige argumenter, men alene henvisning til at hun har været ansat på en avis, kender alle involverede og har været gift med én.

Gæsten var ved at udvikle et større synspunkt om kampagnejournalistik og HR-ledelser + eksempel Ekstrabladet og dets redaktør; dette må absolut ses som sagligt uafviseligt interessant og relevant - og aktuelt. Gæsten stoppes alene med henvisning til ordstyrerens personforhold - Ekstrabladet er "ikke med på bordet i dag" (citat).

Gæsten er hæflig nok til at akkviescere. (Hvad han naturligvis ikke burde have gjort).

Jeg kan ikke se andet end at det er en begrænsning af en diskussionsdeltagers tanke og af et valgt anskueligt eksempel. En begrænsning af råderum/frihed (ytringsfrihed) dikteres ikke af saglighed, men af ordstyrerens personlige (måske endog private) forhold.

Det kan umuligt være etikstandard for DR. Det er emm. et væsentligt spørgsmål der er mere end to sætninger værdigt. Og i stedet for den meddelte vi-alene-vide-holdning burde der helt andre overvejelser til.

Hvis jeg som univ.underviser har moderne litteratur på tapetet og diskuterer den bredt med mit hold (eller har én til eksamen i samme), skal jeg så nedlægge forbud mod at en studerende omtaler et relevant forfatterskab fordi jeg fx har været gift med eller haft lidt andel i fx en omdiskuteret udgivelse af vedkommende forfatter?

Kan en borgmester som byrådsordstyrer afskære et byrådsmedlem i fx en generel byplansdiskussion fra at nævne en fx prekær byggesag, blot fordi borgmesterens bror var indblandet heri?

En dommer i en retssal kan underkede noget eller frabede det fremlagt med en saglig begrundelse, men næppe med en begrundelse i sine personlige forhold....

Etc.

Vi taler offentlige agora i en dansk demokrati- og ytringstradition. Det er professionel public service i DR, ikke en privat klub, en banarepublik eller en hård kommerciel virksomhed.

Jeg synes ikke jeg kan være tilfreds med den ansvarlige DR-redaktørs svar som udtryk for en fornuftigt svarkultur. - som LSR skal/bør påse.

Jeg tror heller ikke jeg synes det er ansvarligt eller værdigt ift. programansvaret konkret. Derfor er jeg mere interesseret i at høre hvad LSR mener.

Og det kan jeg forstå jeg kun kan få via generaldirektøren. Det står ikke helt klart om det er LSRs indstilling uredigeret eller kommenteret eller indskrevet i et generaldirektør svar jeg får.

Det kan synes meget at gøre ud af et par sætninger fra enkelt DR-ordstyrer. Men rækkevidden er stor - med dels skjulte redaktionelle forudkalkuleringer, dels accepten af det personlige/private som redaktionel/journalistisk styringsredskab.

Jeg vedlægger min mail 27.9.20 til Ros og ris – for nemhed skyld.

Her fremgår at udsendelsen på andre måder kan beskrives/vurderes som uprofessionel (mere end blot en dårlig dag) - og afvigende fra normal standard.

"Værten kan ved start ikke fortælle lytterne hvilke emner der skal drøftes, så forhippet er hun på det første;

programmet har sin styrke ved at drøfte tre emner kort - her kørte det helt ubalanceret mht. tidsforbrug de tre emner imellem; igen forhippet;

ift. den lange tid der blev anvendt på ét emne, kom der intet nyt frem som ikke har været diskuteret i DR mange (alle!) andre radio-diskussionsprogrammer seneste uge, de erfarne diskutanter prøvede at sige dette, men værten kørte sit helt uden lydhørhed; det er ikke smart i dette program at medtage en involveret person (tilmed et offer); det stiller de andre deltagere i en mindre fri situation diskussionsmæssigt, og er vist ikke set før i dette program;

det er ikke videre originalt at tage samme person der havde sagt præcis det samme/haft samme rolle i Deadline DR2 to dage før, igen forhippetens nærsynethed;

det er ikke professionelt at værten melder ud at hun selv har været ved en avis, m. div. erfaringer derfra..., og så sige at denne avis ønskes ikke diskuteret; det afskærer reelt (høflighed) de øvrige fra at inddrage det de evt. ville have inddraget; det er en blanding af mild censur og inhabilitet, som vist aldrig er hørt i dette program før;

søndagsfrokosten skal tage de aktuelle ting op, nuvel, men vel ikke uden strakt arm; i dag blev det ud over den helt, helt uprofessionelle journalistiske styring, lemningeagtigt, forudsigeligt, uinteressant og mere end langt under standard; det var ikke de tre indbudtes skyld; håber man vil bruge den på journalistuddannelsen som black case!"

LSR svarer den 5. oktober Klager:

"Tak for din tilbagemelding. Du er inde på en lang række forhold i din mail. Jeg skal for en god ordens skyld her indledningsvis spørge, om din mail skal opfattes sådan, at du ønsker svaret fra DR anket til mig? I så fald må du meget gerne sende svaret fra DR. Jeg vil – hvis du melder bekræftende tilbage – gennemgå sagen.

Omkring det principielle: DR's organisation er reguleret i lov om radio- og tv samt bekendtgørelsen vedrørende DR. Heri står, at det er generaldirektøren, der svarer på klager. Der står også, at bestyrelsen for DR, der er øverste myndighed, ansætter en

lytterne, seernes og brugernes redaktør til at føre kontrol med etikken samt afrapportere til bestyrelsen. Endvidere er der andre opgaver som at fremme dialogen med brugerne. Der står, at jeg er refererer til bestyrelsen for at være uafhængig af den daglige ledelse i DR.

I praksis er jeg andet led – ankeinstans – i klagesager, men loven foreskriver, at det er generaldirektøren, der afgør sagen. Hvilket i praksis betyder, at generaldirektøren som altovervejende hovedregel følger min indstilling og konklusion, men der er sager, hvor vi er uenige, og hvor hun træffer sin egen afgørelse. Du kan blandt andet læse i mine årsberetninger (dr.dk/etik) om sådanne tilfælde.

Vi har løbende drøftelser om konkrete og mere principielle etiske anliggender.

Jeg er ikke jurist, men kan oplyse, at denne praksis er kendt og anerkendt af DR's bestyrelse igennem en årrække."

Klager vender samme dag tilbage og bekræfter, at der ønskes en ankesag:

"Her er hvad jeg fik fra redaktionen. Som jeg refererer til.

Men det ser ud til du har fået en kopi 28.9.!

Ja jeg skrev jeg ikke synes jeg kan være tilfreds med to sætninger relevant for mit anbringende,

Derfor må jeg videre i systemet. Også for dette systems skyld!"

Klageproceduren

Klager har henvendt sig den 27. september og modtaget svar fra redaktionschef JSD dagen efter. DR opererer i sine etiske retningslinjer med den frist for klagebesvarelse, som også findes i Vedtægten for DR – 30 dage. Fristen er overholdt.

Klager har modtaget et svar, der – om end kortfattet – forholder sig til det kritikpunkt, som Klager rejste i forhold til programmet 'Søndagsfrokosten.'

Selve klageproceduren er overholdt fra DR's side.

Indstilling fra lytternes og seernes redaktør

Klagers punkter i første klage og siden i den uddybede klage til LSR kan sammenfattes til følgende.

Det grundlæggende spørgsmål, hvorom klagen kredser, er:

- Er det i overensstemmelse med DR's habilitetsretningslinjer, at værten i programmet den 27. september ikke vil inddrage Ekstra Bladet i programmet på grund af værtens egen tilknytning til bladet?
- Klager finder ikke, at svaret fra redaktionschef JSD lever op til DR's etiske retningslinjer, da det er for kort og mangler argumentation, herunder henvisning til DR's etiske retningslinjer.
- Klager finder, at JSD's henvisning i sit klagesvar til et andet program er irrelevant og ligegyldigt.
- Klager finder det ikke etisk korrekt, at lytterne ikke fra programmets begyndelsen blev informeret om værtens grænser.

- Klager mener, at da deltagerne ikke forud var bekendt med værtens grænser, blev de sagesløse brikker i værtens spil, når de ikke var orienteret på forhånd.
- Redaktionen burde have sat en anden vært på programmet.

Programmet den 27. september

Emnet for 'Søndagsfrokosten' den pågældende dag var sexisme og sexkrænkelser. De tre deltagere i debatten var journalist Arne Hardis, Weekendavisen, forfatter og antropolog samt næstformand i DR's bestyrelse Dennis Nørmark og Sonja Marie Jensen, socialdemokratisk byrådsmedlem fra Nyborg.

På tidskoden 10:36 siger Arne Hardis:

"Hvis man holder øje med den offentlige debat, der er næsten ingen mænd, der blander sig i det andet end at sige, de synes også, at det er forfærdeligt og så videre. Det er kun Poul Madsen, der åbenbart kæmper for sit ..øh..for sit liv som Ekstra Bladets chefredaktør, som blander sig med anger og undskyldninger, og så videre, men ellers så er det kvinder, og det er også godt nok, men det viser noget om, at debatten er på det sort hvide. (Sonja Marie Jensen bryder ind, men bliver afbrudt af værten Marie Louise Toksvig)"

Vært Marie Louise Toksvig:

"Jeg er lige nødt til – bare for en ordens skyld, i parentes her at sige at for mit eget vedkommende at sige, at lige præcis sagen om Ekstra Bladet og en gammel sag, som nu også er kommet op, og som Politiken afdækkede i denne uge: Den er altså ikke med her på bordet i dag, og det er fordi, jeg selv har en lang fortid på Ekstra Bladet, jeg kender alle de involverede parter – én af dem har jeg sågar været gift med i næsten ti år – så den synes jeg simpelthen ikke rigtig, at det er passende, at jeg sidder her og faciliterer en samtale, der handler om det. Så er det på plads. Og det er heller ikke noget jeg selv har nogen lyst til selv at skulle have en holdning til – offentligt i hvert fald. Så nok om mig."

I forhold til Klagers første punkt: DR's etiske retningslinjer henviser til Radioloven, som slår fast, at medarbejdere skal være uafhængige af personlige og økonomiske interesser. Det indbefatter, at medarbejdere ikke må sammenblande/personlige og eller økonomiske interesser med arbejdet.

Oplysningspligten omfatter også venskabelige relationer og familiemæssige, økonomiske eller politiske forhold, som kan skabe interessekonflikter i forhold til den ansattes arbejdsopgaver. Medarbejderen skal underrette nærmeste chef om sådanne konflikter.

I den konkrete sag foreligger der indlysende en habilitetskonflikt. Der er også, hvad værten siger, da emnet "Ekstra Bladet" bliver bragt op af deltageren Arne Hardis. Jeg er ikke bekendt med, om værten har nævnt den mulige habilitetskonflikt for sin nærmeste

chef, JSD, forud for programmet. Men der er for så vidt ikke noget i DR's etiske retningslinjer, der forhindrer, at en vært 'spontan' kan erklære sig inhabil, som det skete i dette tilfælde. Der er således for så vidt heller ikke noget, der forhindrer en vært i at beskæftige sig generelt med et område som i dette tilfælde sexismen, selv om værten konkret og specifikt kan have en habilitetskonflikt. Det afhænger af omstændighederne. For eksempel hvor meget habilitetskonflikten fylder i forhold til emnet som sådan. I 'Søndagsfrokosten' den 27. september kunne såvel gæster som værter godt gennemføre et program, uden at man kom ind på Ekstra Bladet. Der afgørende i denne sag var, at værten så snart emnet 'Ekstra Bladet' blev nævnt, selv tog sine forholdsregler. Jeg er enig med Klager i, at det altid vil være klogt, hvis værten i den slags tilfælde ved indledningen af programmet gør sine præmisser klare for lytterne, men det er ikke en overtrædelse af de etiske retningslinjer, hvis det ikke sker for begyndelsen. Hensigten med bestemmelsen er, at lytterne skal vide, hvor DR's medarbejdere står i en konkret sag, og derfor vil det være et brud på etikken, hvis medarbejderen fortier en interessekonflikt. Det modsatte skete her. Der er intet krav om, at en medarbejder som i dette tilfælde, der mener at have en interessekonflikt, ikke kan være vært på en generel debat om sexismen.

Desuden mener Klager, at svaret fra redaktionschef JSD ikke lever op til DR's etiske retningslinjer, da det er for kort og mangler argumentation.

DR skal i henhold til sine egne etiske retningslinjer svare "hurtigt og venligt" på klager. Men ellers stilles der ikke særlige formkrav.

JSD's argument er, at sagen har været drøftet, og at Marie Louise Toksvig åbent melder sin inhabilitet ud i programmet. Åbenheden er argumentet, hvilket jeg er enig i. Klager får ikke medhold i dette punkt.

Klager finder, at JSD's henvisning i sit klagesvar til et andet program er irrelevant og ligegyldigt.

JSD henviser til, at P1 faktisk har dækket den sag om sexismen, som værten bemeldte søndag ikke ville gå ind i. Derfor er oplysningen ikke ligegyldig. DR har med andre ord ikke undladt at behandle sagen, selv om en af programmets værter er inhabil. Det er hensigten med oplysningen, og DR har ikke overtrådt de etiske retningslinjer på det punkt.

Klager mener, at hvis ikke finder det etisk korrekt, at lytterne ikke fra programmets begyndelsen blev informeret om værtens grænser. Der findes ingen eksakte retningslinjer for, hvornår en medarbejder skal oplyse om en eventuel habilitetskonflikt. Jeg er enig med Klager i, at det ideelt set burde ske ved begyndelsen af programmet, så det stod lytterne klart med det samme, at emnet kunne grænse op til områder, hvor værten har en habilitetskonflikt. Men eftersom der ikke findes faste regler, opfatter jeg hensigten med DR's etik på dette punkt således, at lytterne overordnet set skal kende præmisserne for en værts udtalelser, uden at man nærmere kan udlede, hvornår værten skal oplyse om sine egne interesser. DR overtrådte ikke sine etiske retningslinjer på dette punkt.

Klagers femte punkt drejer sig om de medvirkende: Hvis deltagerne ikke forud var bekendt med værtens grænser, blev de sagesløse brikker i værtens spil, når de ikke var orienteret på forhånd.

DR's etiske retningslinjer rummer et afsnit om aftaler med medvirkende (kapitel 3) hvori blandt andet står:

"Ved medvirkende forstås personer, der aktivt deltager i et indslag, program eller en artikel. Tilrettelæggeren skal sikre sig, at den medvirkende har forstået og accepteret:

- *emnet for produktionen,*
- *hvilken sammenhæng de indgår i, herunder hvilke indslag og udsendelser interviewet bliver optaget til samt*
- *at deres udtalelser kan blive brugt i andre DR-sammenhænge – herunder sociale medier"*

Af sagen er der ingen oplysninger om, hvilken orienteringer de medvirkende fik forud for programmet. Men programmet drejer sig om sexismen generelt og ikke om Ekstra Bladet. Det bliver på stedet gjort klart for dem, at Ekstra Bladet af inhabilitetsmæssige grunde ikke kan indgå i programmet. Jeg afviser, at alene det forhold, at værten på foranledning af deltageren Arne Hardis må afvise, at debatten kommer ind på Ekstra Bladet, skulle medføre, at de medvirkende blev ført bag lyset. Klager får ikke medhold i den påstand. Den sidste påstand drejer sig om, at Klager ikke finder, at den pågældende medarbejder burde være vært på programmet.

Det punkt er tidligere behandlet.

Klager har en række kommentarer vedrørende DR's klagesystem og kompetenceforhold. Da der er tale om kommentarer om forhold, som er lovgivningsbestemt og ligger uden for mine kompetencer at tage stilling til, er de ikke medtaget i klagebehandlingen.

Konklusion og sammenfatning

En lytter klagede over, at værten på programmet 'Søndagsfrokosten' på P1 erklærede sig selv inhabil i forhold til debat om Ekstra Bladet og bladets chefredaktør Poul Madsen. Ordene faldt i udgaven den 27. september 2020. Klager fandt, at det var problematisk, at værten var inhabil og dermed afskar lytterne og de medvirkende fra også at debattere Ekstra Bladet, da dagens emne var sexismen i mere generel forstand. Klager får ikke medhold. Værten bekendtgjorde sin tidligere årelange tilknytning til Ekstra Bladet og sit tidligere giftermål med bladets chefredaktør, da én af de medvirkende kom ind på emnet. Værten gjorde det klart, at hun var inhabil i den sag og derfor skulle emnet ikke op.

DR's etiske retningslinjer gør det klart, at medarbejdere skal orientere nærmeste chef om forhold, hvor personlige og/eller økonomiske interesser spiller ind, da medarbejderne netop ikke må blande disse interesser ind i arbejdet. I den konkrete sag bekendtgjorde værten sin inhabilitet, så snart emnet kom op. Programmets tema var ikke Ekstra Bladet

og sexismen, men sexismen i bred forstand. Værten var ligeledes ikke på forhånd afskåret fra at være vært på et debatprogram om sexismen, selv om Ekstra Bladet var ét af flere medier, som havde berøring med emnefeltet.

Klager får ikke medhold.

Jesper Termansen, den 20. oktober 2020